

Lucas 15:24

“Want deze mijn zoon was dood en is weer levend geworden en hij was verloren en is gevonden. En zij begonnen vrolijk te zijn”

Gemeente,

Gekomen tot Jezus Christus. Bent u dat in de voorbereidings-week? Gekomen tot Hem. Door inkeer en terugkeer. Toen wij overdachten onze zonden. Tot onszelf kwamen: wie ben ik, wat heb ik gedaan, waar ga ik naar toe? Inkeer en terugkeer: het niet meer uit kunnen houden bij God vandaan. De trekking wordt te sterk. Naar Hem terug. Uitgedreven en getrokken tot Hem. Met verootmoediging, schaamte. O ja, die zou veel dieper moeten en kunnen zijn. En ook met vertrouwen en overgave, o ja, die zou veel vaster en zekerder kunnen en mogen zijn. Maar toch: gekomen tot Jezus Christus.

Want die gekomen zijn tot Jezus Christus, niet ooit eens in een ver verleden, maar deze week nog, die zijn welkom aan de tafel. Zij allen. Welkom aan de tafel. En ieder ander niet. Komen tot de tafel helpt ons niet als er geen komen tot Jezus aan vooraf gaat en mee gepaard gaat. Dan is komen tot de tafel overmoed, schijn en daarmee eten en drinken we onszelf een oordeel. Als we denken het waardig te zijn. Zonder tot Christus gekomen te zijn. Maar die gekomen zijn, worden genodigd. Vanmorgen.

Om aan te gaan aan de tafel. Waar de HEERE verzegeld en bevestig: zondaren zijn welkom. Waar de HEERE Zijn gewilligheid verzegeld. Dat Hij aanneemt die komen. Dat die tot Hem komt geenszins uitgeworpen wordt. En om dat te bevestigen richt Hij een maaltijd aan. Omdat wij nimmermeer zouden twijfelen....

En dan zegt Hij: deze mijn zoon was dood en is weer levend geworden, was verloren en is gevonden. Levend geworden. Ontzet uit satans macht. Schuld betaald. Slot en grendel weggeschoven. Nieuw hart gekregen dat dorst naar God. Naar de levende God. Leven dat komt, dat bidt, dat zucht, dat strijdt. Ik kocht het, zie maar naar Mijn offer. Ik kwam satans rijk binnen. Schoof de grendel weg van zijn territorium en schoof de grendel weg van je hart en Ik kwam binnen. Maakte levend. Ik voed het. Met mijn lichaam en bloed. Zie maar aan de tafel. Gevonden. Door Hem. Gevonden. Zoals dat schaap door de herder. En als die herder uren, dagen heeft gelopen om dat schaap te vinden, door dalen en door nachten heen en zijn handen heeft opgehaald en gestriemd om dat schaap uit de struiken te halen en hij

draagt het op zijn schouder: zou hij het dan even later weer weggooien...al zijn moeite voor niks laten zijn? Als Jezus je gevonden heeft. Door de dalen van Getsemane en lijden heen, door de nachten van het kruis, de toorn Gods en de nederdaling ter hel heen. Om je te vinden. Zal Hij je dan nu toch nog loslaten? Toch nog afstoten en wegwerpen? Nooit. Levend geworden en gevonden. Zie maar aan de tafel. Ik kwam tot u tot de prijs van Mijn lichaam en bloed. Zo duur gekocht Ik laat u nimmermeer los.

Wie gekomen is tot Jezus was dood was verloren, maar: is levend geworden, is gevonden. Dat zegt Jezus! Dat hoef je niet allereerst zelf te durven zeggen en van de daken te schreeuwen. Nee, wie komt tot Jezus, met verootmoediging en vertrouwen, misschien zo bestreden, zo wankelmoedig, zo met duizend angsten bezet en aangevochten, van die zegt Jezus: je bent levend geworden. Je bent gevonden.

Als je komt, gekomen bent, tot Jezus Christus dan zegt Hij dat tot je. Je was dood en verloren. Dood. Dwz.: in de greep van satan. Rechtens onder zijn beheer. Achter slot en grendel van schuld en verdiende loon. Zoals een veroordeelde in de gevangenis zit en onder het regime valt van de gevangenisbewaarder. En niet weg mag. Dat zou ontsnappen zijn. En levend in de zonde. Of beter nog: levend van de zonde. Zonder zondigen kon je niet leven en had je geen leven. Als een vis in het water. Je kunt niet anders, je wilt niet anders. De zonde is je element en de lust van je leven. Dus dood zijn is juist razend actief zijn in de zonde. Kijk maar naar die jongste zoon: hij was dood, hij was druk bezig te leven voor zichzelf.

En was verloren: te gronde richtend. Letterlijk. Bezig in een proces van voortgaande verharding. Dat de zonde steeds meer je lichaam doortrekt. Als een ongeneeslijke ziekte voortwoekert in je gedachten, verder en verder. Je breekt je indrukken voor God en eeuwigheid steeds verder af. Zodat die steeds minder opspelen en minder invloed hebben. Steeds gewilliger meegaat in de zondestroom. Als een dode vis in de stroom. Die uitmondt in het eeuwig verderf. Te gronde gericht onder de toorn van God. . Wie nooit tot Jezus kwam, geldt het nog: je bent dood, je bent verloren. Je valt rechtens onder de duivel, je leeft van de zonde, je richt jezelf te gronde steeds meer en verder totdat je eeuwig verderft en satans loon krijgt van eeuwig verderf. En lachen zal hij dan.....

Zittend aan de tafel zegt Jezus dat. Je was dood, je was verloren. Je was. Was, verleden tijd. Daaruit ben je gered, verlost. Uit de eeuwige dood waarin je voor eeuwig had moeten verzinken. Had moeten. Het moest, Eigen schuld. Had moeten: maar het zal nimmermeer gebeuren. Wie tot Jezus is gekomen was dood, was verloren. Verleden tijd! Kijk er

eens in, denk er eens aan: dat was je toestand, daar zou je eeuwig gebleven zijn. Daarvan gered

Levend geworden en gevonden. Dat is allebei door een Ander gebeurd. Levend geworden. Niemand maakt zichzelf levend. Gevonden, niet: je hebt gevonden, maar je bent gevonden. Levend geworden door God. Gevonden door God! Dat is aan Hem te danken. Dat ging van Hem uit. Misschien merkte en zag je dat niet direct: je kwam tot jezelf, je keerde terug, je kwam tot Jezus. Maar de diepste bron daarvan is: Ik maakte je levend, Ik heb je gevonden. Aan Mij te danken. Ik, Die met Mijn Geest je riep en wakker schudde en trok. Ik, Die je kocht aan het kruis en daarom de Geest in je liet werken. Ik, Die je verkoor van eeuwigheid en daarom Mijn Zoon voor jou zond liet sterven. Levend gemaakt en gevonden door God. Gekomen, want levend gemaakt en gevonden. Ja toch? Anders was het toch nooit gebeurd? Anders was je nog dood en verloren geweest en gebleven... toch...

Gekomen tot Jezus Christus. Allen die kwamen tot Hem afgelopen week roept Hij, nodigt Hij tot Zijn tafel. Om daar te zien: zo diep was ik gezonken: dood, verloren. Zo veel kostte het Hem: Zijn lichaam en bloed. Zo rijk ben ik nu: levend en gevonden door Hem. Zo vast en zeker is het: voor eeuwig. En zij begonnen vrolijk te zijn. Dat geldt allereerst de anderen: de knechten. Anderen zijn zo blij dat hij weer terug is. Blijdschap in de hemel. Maar dan ook de verloren zoon zelf: die begon blijde te zijn. Begon.....het was nog maar een begin. Een blijdschap door de tranen heen, een blijdschap die weer inzinkt en weer overwoekerd wordt. Maar hij begon vrolijk te zijn. Ontvangen door Zijn Vader aan de tafel. En er staat niet dat er een einde aan kwam.....

Amen

Aan de tafel:

Tot de tafel worden genodigd allen die tot Jezus Christus gekomen zijn. Voor het eerst en telkens weer. Wat zeg je dan van jezelf: ik ben niet waardig uw kind genoemd te worden, ik ben waardig verstoten en veracht te worden. En toch: gedreven en gedrongen om tot Jezus te komen. En wat zegt Hij dan? Je was dood en bent levend geworden. Je was verloren en je bent gevonden. Door Mij. Door Mijn werk en door Mijn genade. Dat verzegel Ik bij brood en beker. Dat Ik het heb gedaan. En daarom houdt het eeuwig stand. Komt dan want alle dingen zijn gereed.

Efeze 2:1-5 maar God. Van ons gold: kinderen des toorns. Maar God. Zijn grote liefde. En waarom? Omdat Hij ons liefhad. Hij heeft het gedaan. Psalm 30:1 ik zal met hart en mond o HEER'...

Komen tot Jezus. Dat is inkeer en terugkeer. Tot inkeer gekomen zijn. Wie ben ik, wat heb ik gedaan, waar ga ik heen? Inkeer die doet zien hoe goed het bij de Heere is. Hoe ellendig het is ver van God te leven. En terugkeer. Terugkeer tot God in Jezus Christus. Ware inkeer drijft uit. Ware inkeer doet opstaan en terugkeren. Komen tot Jezus. Voor het eerst en telkens opnieuw. Allen die gekomen zijn tot Jezus Christus worden genodigd aan Zijn tafel. Komt dan want alle dingen zijn gereed.

Efeze 2:4-8 Hij heeft. Hij heeft levend gemaakt. Met Christus. Hij heeft mede in de hemel gezet. Met Christus. Dat is net zo zeker en duurzaam als dat Jezus opgewekt en in de hemel gezet is. Uit genade. Geen werken, maar Jezus werk. Door het geloof: niet uit ons, maar Gods gave. Psalm 30:2 Mijn God Gij hebt mij op mijn klacht....

Komen tot Jezus Christus. Dat is komen in verootmoediging en vertrouwen. Verootmoediging om wat ik Hem aandoe. En hoe meer ik Zijn lierde gevoel, hoe dieper de verootmoediging wordt. Verootmoediging en vertrouwen. Omdat de Heere het zegt in Zijn Woord dat Hij zondaren aanneemt. Omdat Hij zondaren die komen nodigt tot Zijn maaltijd, Zijn tafel. Opdat wij vast zouden vertrouwen. Dat Hij het meent. Komt dan want alle dingen zijn gereed

Als de herder het schaap zoekt, de vrouw haar penning en de vader zijn kind aanneemt, zou dan de HEERE niet zondaren aannemen? Nog meer dan een herder, een vrouw, een vader doet? God neemt zo graag zondaren aan dat Hij ze Zelf zoekt en roept. Dat Hij beveelt: keer weder, kom tot Christus. Dat appél klinkt ook nu. Het betuigt Zijn zondaarsliefde. Het benadrukt de ernst, de haast om weder te keren tot Jezus. En zo welkom te zijn aan de tafel.

Zijn er nog onder ons die met ons willen gedenken de heerlijke
gedachtenis aan de bittere dood van de geliefde Zoon van God?

Efeze 2:11-13 gedenkt. Kijk eens terug. Daarvan gered. Eertijds. Maar
nu. Gered. Verlost. Welk een rijkdommen. In Christus Jezus. Psalm 30:8
Gij hebt mijn weklacht en geschrei...